683/03

Den 20. oktober 2003 blev i sag nr. 59.929:

xxxxx xxxxx xxxxxx
xxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Nykredit Østifterne
Forsikring A/S
Anker Heegaards Gade 8
1780 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Nykredit Østifterne Forsikring A/S, klager ved sin fagforening over størrelsen af den af selskabet udbetalte ménerstatning efter et ulykkestilfælde den 4/2 1999.

Klageren har under håndboldspil beskadiget venstre fodled.

Arbejdsskadestyrelsen har den 10/11 2000 vurderet klagerens méngrad til 8%. Selskabet har udbetalt den hertil svarende erstatning.

Arbejdsskadestyrelsen har begrundet afgørelsen således:

> "Vi har lagt vægt på, at skadelidte har følger efter ulykkestilfældet i form af smerter i den venstresidige fodledsregion, som forværres ved belastning, men også er til stede i hvile, samt udtalt stivhed i venstre fod. Ved den objektive undersøgelse findes nedsat bevægelighed."

Denne afgørelse blev indbragt for ankenævnet, der i kendelse nr. 54.828 af 27/8 2001 udtalte:

"Nævnet har ikke grundlag for at tilsidesætte Arbejdsskadestyrelsens vurdering, og nævnet kan derfor ikke pålægge selskaberne at udbetale yderligere erstatning.

Som følge heraf bestemmes: Klagen kan ikke tages til følge."

Der er efterfølgende udfærdiget en ny speciallægeerklæring af 28/2 2002. Af denne erklæring fremgår det, at klageren ved begivenheden den 4/2 1999 også slog venstre knæ. Det hedder endvidere:

"Kort efter at venstre fodled langsomt begyndte at gå i ro, begyndte patienten også at mærke smerter dybt i venstre knæ og mest på forsiden. Havde siden det aktuelle traume slet ikke kunnet ligge på knæ eller gå ned i hug, og da hun senere prøvede på det, fik hun foruden smerter i ankelleddet også smerter i venstre knæ. Smerterne var nærmest progredierende igennem det første års tid, og hun blev derfor henvist til undersøgelse af dette på ortopædkirurgisk afdeling, Aabenraa Sygehus, og hun blev set der første gang den 01.12.2000. Man fandt da patienten suspekt for en medial menisklæsion, og hun blev opskrevet til artroskopi af venstre knæ, og dette blev foretaget den 05.01.2001. Man fandt da en læsion i sulcus på forsiden af femurkondylen, og endvidere en udtalt chondromalaci på den tilsvarende del af den centrale del af bagsiden af patella. Undersøgeren overlæge F.S. angav i forbindelse med operationen, at forandringerne i femoropatellarleddet i venstre knæ meget vel kunne stamme fra et traume. Det skal anføres, at patienten før det aktuelle traume i februar 1999 ikke havde nogen gener fra venstre knæ eller venstre ankel.

…

Konklusion:

Tidligere rask kvinde som i forbindelse med håndboldkamp pådrager sig svært supinationstraume af venstre fodled medførende fraktur i collum talii. Samtidig falder patienten og slår venstre knæ i underlaget medførende traumatisk brusklæsion i sulcus på forsiden af venstre femur samt svær chondromalaci retropatellart i venstre patella.

Stationært tidspunkt for begge skader indtræder i februar 2000, dvs. ca. 1 år efter skaden. Patienten har derefter konstante smerter i venstre knæ og fodled, betydelig gangbesvær og nedsat gangdistance. Har helt måtte ophøre med alt form for sport

samt sit tidligere erhverv som sygehjælper, idet hun ikke kan klare nogen form for belastninger, akavede arbejdsstillinger, knæliggende arbejde og længere tids stående eller gående stilling.

Samtlige af patientens gener og symptomer er direkte henførlig til det aktuelle traume, og der er ikke udsigt til bedring i fremtiden, snarere tværtimod, idet risikoen for udvikling af slidgigt, specielt i femoropatellarleddet i venstre knæ samt ankelleddet på venstre side, er i størrelsesorden 50% inden for de næste 5-8 år. Såfremt dette indtræder, kan det senere blive nødvendigt at foretage en stivgørende operation i venstre ankelled, og dette vil være en direkte følge af det aktuelle traume."

Herefter tilskrev selskabet klageren den 29/10 2002. I skrivelsen anføres:

"**Skaden d. 4. februar 1999**

Vi henviser til brev af 16.4.2002.

Det kan herefter meddeles, at selskabets lægekonsulent har vurderet mén til 10%.

Da der tidligere er udbetalt ménerstatning på 8%, vil De snarest modtage check på resterende 2%.

Beregnet som 2% af summen på uheldsdatoen kr. 1.112.058 svarende til kr. 22.241,16. Hertil kommer renter kr. 790,02. Dette beløb er opgivet til Told & Skat.

Kopi af brevet er sendt til FOA V. afdeling v/G.E.

Sagen er afsluttet.

Har De spørgsmål hertil, er De velkommen til at kontakte os."

I anledning af klagen vedrørende den samlede ménprocent på 10 % anfører selskabet i skrivelse af 10/12 2002 til nævnet:

"Efter at forsikringstager har indbragt sagen for Ankenævnet, har vi endnu en gang forelagt sagen for vores lægekonsulent.

Han udtaler, at der i anklen er daglige smerter, stivhed og nedsat bevægelighed svarende til et varigt mén på 8%, altså som tidligere. Vi har imidlertid valgt at forhøje erstatningen til et varigt mén på 10% på grund af forsikringstagers gener. I forhold til vores tidligere afgørelse vurderer vi således ménprocenten 2% højere.

Det fremgår af oplysningerne i speciallægeerklæringen fra speciallæge P.L., at forsikringstager skulle være faldet og have slået knæet ned i underlaget, jf. erklæringens side 2. Det fremgår imidlertid ikke af nogen oplysninger, hverken fra forsikringstager selv eller af andre lægelige akter, at forsikringstager har slået sit venstre knæ ved aktuelle ulykkestilfælde og pådraget en knæskade. Diagnosen på venstre knæ chondromalaci behøver endvidere ikke at være traumatisk betinget.

Der er ikke undersøgt for knæskade, og forsikringstagers egen læge, har ikke hverken i begyndelsesattest (1 måned efter skaden) eller i invaliditetsattest af 7. januar 2000, angivet at der er knægener, tværtimod anføres her, at knæene er normale. Endelig er der ikke anført noget om knæskade i skadejournalen.

Af de lægelige akter fra Aalborg Sygehus fremgår endvidere, at der ikke er undersøgt for knæskade efter aktuelle ulykkestilfælde.

Som følge heraf må vi konkludere, at forsikringstager ikke har sandsynliggjort, at der er indtrådt en knæskade som følge af dette ulykkestilfælde.

Efter forsikringsbetingelserne dækkes alene direkte følger af ulykkestilfælde, jf. policebetingelserne, side 3, pkt. 2. 1.

Hvis forsikringstager ikke kan acceptere vores vurdering af méngraden, skal vi anbefale hende, at forelægge sagen for Arbejdsskadestyrelsen, idet vi dog skal gøre opmærksom på, at vi ikke kan udlægge forelæggelsesgebyret. Dette påhviler forsikringstager. Hvis Arbejdsskadestyrelsen fastsætter det varige mén højere end 10%, er vi indstillet på at dække udgifterne til forelæggelsen efterfølgende, jf. forsikringsbetingelserne side 4, pkt. 7."

Selskabet finder det ikke sandsynliggjort, at knæskaden er opstået ved ulykkestilfældet den 4/2 1999, idet denne skade ikke er omtalt i nogen lægeerklæring før den ovenfor citerede af 28/2 2002. En lægeattest fra 7/1 2000 angiver, at knæet er normalt.

Nævnet udtaler:
Det indklagede selskab har i sin skrivelse af 29/10 2002 efter at have modtaget speciallægeerklæringen af 28/2 2002, hvori knægenerne omtales, forhøjet ménprocenten fra 8 til 10, uden at meddele sikrede, at knægenerne ikke anerkendes som følger af ulykkestilfælde. Nævnet finder, at selskabet ikke efterfølgende kan bestride selve hændelsesforløbet. Om generne skyldes ulykkestilfældet, kan nævnet ikke afgøre. Dette spørgsmål finder nævnet, at selskabet skal forelægge Arbejdsskadestyrelsen uden udgift for klageren.

Derfor

b e s t e m m e s :

Selskabet, Nykredit Østifterne Forsikring A/S, skal anerkende, at klageren i forbindelse med ulykkestilfældet den 4/2 1999 slog knæet mod underlaget som angivet. Endvidere skal selskabet - uden udgift for klageren - forelægge spørgsmålet om klagerens samlede mén efter ulykkestilfældet for Arbejdsskadestyrelsen.

J. Hermann